

sygn. akt: II Cz 753/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2014 r. *Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy*

w następującym składzie:

Przewodniczący: *SSO Irena Dobosiewicz (spr.) SO Janusz Kasnowski*

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela *E. M.*

z udziałem dłużnika *Ł. W.*

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi P. W. na czynność Komornika Sądowego przy

Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu A. Z. w sprawie Km 787/14 - w postaci

wszczęcia postępowania egzekucyjnego z nieruchomości (...), zajęcia

wierzytelności dłużnika z tytułu zapłaty ceny sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości T., dla której Sąd Rejonowy w Inowrocławiu prowadzi księgę wieczystą

KW nr (...) oraz zajęcia wierzytelności dłużnika z tytułu zapłaty ceny

sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości M., dla której Sąd Rejonowy w

I. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...)

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt: I Co 1140/14

postanawia:

odrzuć zażalenie.

II Cz 753/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, w sprawie z wniosku wierzyciela E. M. z udziałem dłużnika Ł. W. o egzekucję świadczenia pieniężnego w przedmiocie skargi P. W. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu A. Z. w sprawie Km 787/14 - w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego z nieruchomości (...), zajęcia wierzytelności dłużnika z tytułu zapłaty ceny sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości T., dla której Sąd Rejonowy w Inowrocławiu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) oraz zajęcia wierzytelności dłużnika z tytułu zapłaty ceny sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości M., dla której Sąd Rejonowy w Inowrocławiu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), uwzględnił skargę w części i uchylił czynność

w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego z nieruchomości (...) (punkt 1) zaś w pozostałym zakresie skargę oddalił (punkt 2).

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wierzyciel domagając się odrzucenia skargi w powyższej sprawie z uwagi na jej wniesienie po upływie terminu oraz przyznania kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu podał, że skarżący nie dochował terminu przewidzianego w art. 767 § 4 k.p.c, a także że orzeczenie w punkcie 1-zaskarżonego postanowienia jest postanowieniem kończącym sprawę w odniesieniu do wskazanej nieruchomości i w związku z tym przysługuje na nie zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że zgodnie z art. 767[4] § 1 k.p.c. w toku postępowania egzekucyjnego zażalenie na postanowienie sądu wydane w przedmiocie skargi na czynność komornika przysługuje jedynie w wypadkach wskazanych w ustawie. Zauważyć należy, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia postanowienia o częściowym uwzględnieniu skargi i uchyleniu czynności komornika polegającej na wszczęciu egzekucji z nieruchomości. Wierzyciel upatruje do tego podstawy w treści art. 394 § 1 w zw. z art. 13 § 2

1

k.p.c. podnosząc, iż w jego ocenie jest to orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. W okolicznościach tej konkretnej sprawy z takim poglądem nie można się zgodzić. Istotnie, wskazany przepis może mieć zastosowanie do postanowienia wydanego na skutek rozpoznania skargi na czynności komornika, lecz tylko wówczas, gdy kończy ono postępowanie egzekucyjne jako całość, a nie tylko, gdy skutkuje niemożliwością jej prowadzenia w określony sposób, z konkretnego składnika majątkowego, który nie został wskazany przez wierzyciela jako jedyny sposób prowadzenia postępowania egzekucyjnego, tylko jest jednym z wielu sposobów określonych we wniosku egzekucyjnym.

Taki pogląd potwierdza orzecznictwo, w którym utrwalilo się zapatrywanie, że o kwalifikacji postanowienia wydanego w postępowaniu egzekucyjnym jako kończącego postępowanie w sprawie decyduje to, czy kończy ono postępowanie w sprawie egzekucyjnej (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22.05.2013 r., III CZP 19/13, LEK nr 1316047; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 06.11.2008 r., III CZP 106/08, OSNC 2009, nr 10, poz. 134). Pojęcie zaś sprawy należy ujmować w znaczeniu materialnoprawnym, jako całość sporu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21.12.2007 r., IICNP 206/07, LEX nr 817510).

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że postanowienie zawarte w 1 zaskarżonego orzeczenie nie kończy sprawy egzekucyjnej KM 753/14, ani też nie zmierza do tego. Sprawa ta jest nadal prowadzona z innych składników majątkowych dłużnika, zgodnie z wnioskiem egzekucyjnym i dokonanym później jego rozszerzeniem. Wobec tego za niefortunne należy uznać sformułowanie zawarte w sentencji tego orzeczenia, które sugeruje, że na skutek skierowania egzekucji do nieruchomości objętej księgą wieczystą KW Nr (...) doszło do wszczęcia sprawy egzekucyjnej. Komornik jedynie-zgodnie z wnioskiem wierzyciela skierował prowadzoną egzekucję do tego składnika majątkowego w ramach sprawy KM 753/14.

Wobec tego trafnie Sąd Rejonowy zaniechał sporządzenia uzasadnienia swojego rozstrzygnięcia dając do zrozumienia, że nie przysługuje na nie zażalenie. Jednakże po wpływie złożonego środka odwoławczego Sąd Rejonowy powinien sam w myśl art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. je odrzucić z uwagi na jego niedopuszczalność w sprawie, a nie przekazywać akta Sądowi Okręgowemu.

Jedynie ubocznie Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że skarga w sprawie została złożona w dniu 16 maja 2014 r. /k.3/, a nie w dniu 4 czerwca 2014 r., jak wskazuje wierzyciel w zażaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w myśl art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2

k.p.c. w zw. z art. 13, § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie jako niedopuszczalne.